661/02

Den 16. december 2002 blev i sag nr. 58.404:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, påstår selskabet pligtig at anerkende, at klagerens erhvervsevne er nedsat med 2/3.

Selskabet finder, at dette ikke er sandsynliggjort.

Pensionen giver ret til invalidepension ved nedsættelse af erhvervsevnen til mindst 1/3.

Klageren anfører i klageskrivelsen til nævnet:

"*Efter en lang periode med stærke smerter, måtte jeg stoppe med at arbejde i september 98. Siden da har jeg været igennem diverse undersøgelser, forsøg på behandlinger og arbejdsprøvninger. Det er endt ud med at jeg i dag er på en 2/3-flexjobs ordning. I den forbindelse havde jeg forventet at få dækket min indtægtsnedgang med forsikringen i Alm. Brand. Det har Alm. Brand dog ikke været indstillet på.*"

Selskabet har hertil i skrivelse af 21/6 2002 til nævnet anført:

"Sagsfremstilling:

Forsikrede, der er smed/karetmager, ansøger i 1998 om invaliderenteudbetaling/-præmiefritagelse p.g.a. rygsmerter. Der igangsættes rygtræning samt henvisning til specialistundersøgelse.

Endvidere har han knæsmerter og bliver i marts 1999 undersøgt og artroskoperet for bruskskader i knæene hos Sportsklinikken i Lyngby.

Iflg. lægebrev af 21.5.1999 fra speciallæge i neurokirurgi K.V. skyldes smerterne i ryggen en moderat spondylartrose, dog uden radikulære kompressionsfænomener.

En røntgenundersøgelse den 11.11.1999 på Bornholms Centralsygehus viser ligeledes moderate spondylartroseforandringer samt diskusdegeneration og facetledsartrose. En CT-scanning viser ingen tegn på discusprolaps. Forsikrede henvises til neurokirurgisk afdeling på Rigshospitalet, der efter en undersøgelse den 24.3.2000 imidlertid ikke kan tilbyde noget operativt.

Vi har sideløbende hermed indhentet materiale fra Hasle Kommune, hvoraf det bl.a. fremgår (statusattest af 22.3.1999), at forsikrede fremover skal undgå knæbelastende og rygbelastende arbejde. Læge J.A.H. skønner ikke, at forsikrede kan vende tilbage til sit hidtidige arbejde.

Kommunen iværksatte arbejdsprøvning/optræning hos V. Transport i perioden 16.6.1999 til 18.7.1999 , hvor han bl.a. monterede forskelligt grej i lastbiler. Forsikrede har ikke set sig i stand til at øge arbejdstimerne fra de daglige ca. 2-2½ timer.

På baggrund af kommunens vurdering af, at de helbredsmæssige gener ikke svarede til de lægelige fund, ville kommunen forsøge en ny arbejdsprøvning på revacenteret Skovminde.

Denne arbejdsprøvning startede 21.8.2000, og af referat af 6.10.2000 fra opfølgningsmøde fremgår det bl.a., at forsikrede har en opgivende og negativ holdning til arbejdsprøvningen. Arbejdsprøvningen skulle suppleres med rygtræning, hvilket forsikrede heller ikke var særligt motiveret for.

Heller ikke det praktikforløb, som arbejdsprøvningen forventes at skulle indeholde, tiltalte forsikrede, idet hans eneste ønske var at komme tilbage til praktikforløb i V.'s

Transport, hvilket kommunen ikke var enige i p.g.a. de fysiske arbejdsfunktioner. Forsikrede har følt, at han er faldet godt til hos V.'s Transport og 'kan ikke se sig selv i en revalideringssituation'.

Iflg. speciallægeerklæring af 9.5.2000 fra R.C. fra Sportsklinikken, som dog primært retter sig mod knælidelsen, er det ikke sandsynligt, at forsikrede kan vende tilbage til hårdt fysisk arbejde, men skønnes at kunne udføre mindre belastende arbejde.

Kommunen gav til sidst efter og foranstaltede en 3 måneders arbejdspraktik hos V.'s Transport med bl.a. det formål at vurdere vilkårene for et evt. senere fleksjob. Kommunen betingede dog en ugentlig arbejds[tid] på ca. 20 timer, før de ville indgå aftale om fleksjob.

Iflg. referat fra opfølgningsmøde den 15.2.2001 aftales det bl.a., at forsikrede stopper med den fysiske træning på Skovminde, mod at han forsøger at gå på arbejde hos V.'s Transport hver dag. Udtalelser fra J.S. fra V.'s Transport viser dog, at firmaet ikke på sigt har arbejdsopgaver nok til udvidelse af den ugentlige arbejdstid, men kun har specialopgaver nok til de ca. 12 timer ugentligt, som forsikrede hidtil har arbejdet.

Under hele sygdomsforløbet og udredningsforløbet har vi bevilget i invaliderenteudbetaling og præmiefritagelse fra 1. 12.1998 á flere omgange indtil 1.3.2001, hvorefter udbetalingen er stoppet. Tilstanden må siges at være stationær, og der foreligger ikke flere behandlingstilbud. Den konkrete erhvervsevne vurderes nedsat til 1/3 eller mere, men der er - trods diverse arbejdspraktik og arbejdsprøvninger - ikke dokumentation for, at den generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mere.

I.h.t. kapitel 7 i Lov om Aktiv Socialpolitik er fleksjob beregnet for personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen. Iflg. § 71, stk. 2, kan fleksjob først tilbydes, når alle relevante aktiverings- og revalideringsmæssige samt andre foranstaltninger har været afprøvet.

I nærværende sag har kommunen ikke kunnet 'komme igennem' med revalideringstiltag eller tilbundsgående arbejdsprøvning, idet forsikrede har vist modvilje mod alt andet end jobbet som arbejdsmand hos V.'s Transport.

Det planlagte forløb på revacenteret Skovminde har ikke kunnet gennemføres tilfredsstillende, og kommunen har således ikke kunne vurdere hans arbejdsevne i f.eks. ikke-fysiske funktioner.

Kommunen har alligevel valgt at indgå aftale om fleksjob med 2/3 løntilskud, idet dette - iflg. kommunen - kan ske i særlige tilfælde, når det f.eks. ikke har været muligt at opnå en positiv indstilling fra personen til at prøve andre jobområder, og når det aktuelle jobforløb kører fornuftigt.

Den omstændighed, at forsikrede er bevilget et job med 2/3 løntilskud, er ikke i sig selv det samme som, at hans erhvervsevnenedsættelse er vurderet til 2/3.

I øvrigt har kommunen vurderet, at løntilskuddet i et andet arbejdsforhold ville være mindre end 2/3.

For at belyse sagen yderligere har vi indhentet 2 speciallægeerklæringer, en fra afdelingslæge T.B.-R., Rigshospitalet, og en fra speciallæge i psykiatri M.U.

I erklæringen af 7.6.2001 fra T.B.-R., som tidligere har undersøgt forsikrede, vurderer speciallægen, at der er tale om muskulære forandringer. En CT-skanning af lænderyggen har vist ganske lille mediant placeret prolaps fra 4. lumbale discus, 'der ingenlunde kan forklare aktuelle gener'. Lændegenerne vurderes som klart belastningsrelaterede. Lænderyggen findes ikke fikseret, og der er ingen mistanke om lumbal rodpåvirkning. Speciallægen vurderer resterhvervsevnen indenfor smedefaget til 'mindre end 1/3', men har svært ved at vurdere erhvervsevnen indenfor ethvert erhverv, men nævner, at den 'naturligvis er noget større'.

I erklæringen af 14.5.2001 fra M.U. findes der ingen indikation for psykisk overbygning på de legemlige gener i form af en diagnosticerbar psykisk lidelse eller legemlig

psykisk sygdom. Speciallægen beskriver alene en belastningstilstand affødt af den aktuelle sociale situation og vurderer erhvervsevne i fysisk belastende erhverv for svært kompromitteret, men ikke nedsat i samme grad i generelle erhverv.

Ankenævnet har i tidligere afgørelser ment, at hverken selskab eller forsikrede kan påberåbe sig flekslønsordninger som helt eller delvis afgørende for størrelsen af erhvervsevnetabet.

I nærværende sag har kommunen tydeligt tilkendegivet, at den generelle erhvervsevne ikke har kunnet vurderes.

Heller ikke de 2 senest indhentede speciallægeerklæringer kan dokumentere, at forsikredes generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettiget grad.

Da vi finder det uheldigt, at kommunen ikke har haft mulighed for at foretage en reel afklaring af de beskæftigelsesmæssige muligheder for denne kunde, har vi den 27.6. 2001 meddelt forsikrede, at hvis hans helbredstilstand forværres i en sådan grad, at han ikke længere kan passe fleksjobbet hos V.'s Transport, og såfremt en evt. forværring kan dokumenteres udfra nye objektive fund, vil en evt. bevilling af invalideerente og præmiefritagelse være betinget af, at han tilkendes mindst mellemste førtidspension, jfr. forsikringsbetingelserne, Regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse, § 6."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"

§ 6. Ret til invalideydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

...

§ 6. Selskabet kan gøre ret til fortsat præmiefritagelse respektive fortsat udbetaling af invaliderente betinget af, at forsikrede tilkendes offentlig invalidepension, der svarer til en nedsættelse af erhvervsevnen til 1/3 eller derunder."

Nævnet udtaler:
Afgørende for, om klageren i henhold til pensionsforsikringen har ret til invaliderenteudbetaling m.v., er, om hans erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre.

Nævnet finder det efter sin gennemgang af sagen ikke sandsynliggjort af klageren, at hans erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad. Selskabet har i øvrigt med hjemmel i forsikringsbetingelserne gjort retten til præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente betinget af, at forsikrede tilkendes offentlig invalidepension, der svarer til en nedsættelse af erhvervsevnen til 1/3 eller derunder.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand